

Перед Новим Роком

Наталя Забіла

Свіжі пахощі смолисті
вітер широко розніс, –
це на площі в нашій місті
ялинковий виріс ліс.
Кожна мама, кожен тато
вибирають до смаку:
– Нам високу!
– Нам пухнату!
– Нам гіллясту, отаку!
Через колію трамвайну
Галя з мамою ідуть.
– Ой, мамуню, поспішаймо!
Всі ялинки розберуть!
Та до площі щохвилини
під їздять грузовики.
– Будуть, будуть неодмінно
всім малечкам ялинки!
Недарма в останні роки
розрослися в нас ліси:
дерева стоять високі,
набираються краси.
Підросли – їм тісно стало
ми й зрубали зайвину,
щоб всі інші розросталися
на просторі в ширину.
Ну, а зрубані ялинки
марно теж не пропадуть:
їх у кожному будинку
малюки сьогодні ждуть.
Отже нам, Дідам Морозам,
подали цей грузовик, –
ми для всіх ялинки возим,
щоб Новий стрічати рік.
Вибирайте, мамо, тату,
кожен знайде до смаку:
вам – високу,
вам – пухнату,

а тобі, мала, – таку!
Радо кинулась Галинка
до густого деревця:
– Ну й ялинка!
От ялинка!
Щонайкраща саме ця!
От і вечір. Поспішати
вже додому треба нам,
щоб ялинки прикрашати
новорічним убранням,
щоб згадати теплим словом
все, що в цьому році є,
і зустрінути святково
рік, що зараз настає.
Під кремлівськими зірками,
день скінчивши трудовий,
вся країна разом з нами
зустрічає рік Новий.